

RAHIM SKAPAR FORUM FÖR MÖTEN

Det händer någonting när människor möts, det är Rahim Maatoug säker på. Han jobbar med integrationsfrågor i norra Biskopsgården och har skapat ett kafé där folk kan utbyta kunskap och frågor. Rahim blir en länk mellan olika världar - en uppgift han är van vid med en tunisisk pappa och en mamma från Mellerud.

Rosa Parks Café är en del av ett femårigt projekt som Hyresgästföreningen och Bostadsbolaget står bakom.

– Kaféet är en metod för att människor ska kunna träffas, prata och ge muntlig kunskap till varandra om vad som händer i samhället. Rosa Parks fungerar lite som en katalysator också, för ofta sätts något igång när folk träffas, säger Rahim.

Den här majtorsdagen har Rahim bjudit in Ardalan Shekarabi, socialdemokraternas åttonde man inför valet till Europaparlamentet. Den unga juristen liknar Sverige vid öar som aldrig möts, en bild som kafégästerna känner igen. De tycker också att Biskopsgården uppmärksammas mest när det händer något negativt.

– Vi måste samarbeta mer med media för att lyfta fram bra saker också, och när det händer något dåligt gäller det att prata med folk som bor här för att inte bara förstärka dåliga rykten. Min roll är att ge folk verktyg för att kunna ha de här samtalen, säger Rahim.

Rahim är mån om att inte bli en talesperson för Biskopsgården. Visserligen är han själv uppvuxen i ett miljonprojektsområde, i Trollhättan. Men allas upplevelser och erfarenheter är unika och att dra människor i en viss grupp över samma kam löser som bekant inga problem.

Det finns förvisso likheter mellan Kronogården och Biskopsgården. Både här och där är skadegörelse, droger, våldsbrott och hög arbetslöshet typiska problem, och i båda områdena finns behov av fler jobb och bättre sätt att ta tillvara på mångfalden. Men Rahim känner också igen känslan av att folk känner sig trygga i stadsdelen.

– Det är ju det här som är hemma. Undersökningar visar att folk är otryggare än på andra ställen, men jag upplever att det handlar främst om dem som inte går ut så mycket, och att rykten förstärker den här otryggheten.

Som många i Biskopsgården kan Rahim också relatera till hur det är att leva mellan två världar. Hans pappa kom till Sverige från Tunisien som 19-åring, och hans mamma är svensk.

– Jag kan inte arabiska så jag är inte direkt arab, men jag har aldrig känt mig helt svensk heller. Man hamnar i ett utanförskap där emellan, och när jag växte upp hanterade jag det genom att förneka min utländska del och försöka vara så svensk som möjligt. Men sedan började jag acceptera att jag var den jag var och försökte se fördelarna med att tillhöra två världar.

Alla som varit unga och utanför vet att det är lättare att inta en roll där man är stark, rolig eller tuff i stället för att vara sig själv och osäker, ett lätt offer. Engagerade vuxna blir då viktiga, och för Rahims del handlade det dels om fritidsledare, som med regler och närvaro skapade respekt mellan ung och äldre, och dels om lärare som visade förtroende och förståelse när det verkligen behövdes. Sysselsättning i olika föreningar påverkade också.

– Fotbollen till exempel, höll oss borta från dumheter och lärde oss att respektera regler, men också varandra.

Att Rahims mamma var ensamstående och sjukpensionär med tuff ekonomi har också spelat in. Hon kämpade på för Rahim och hans två systrar, något som lärde Rahim att aldrig ge upp.

– Allt har betydelse och jag tror att styrkan är att denna vilja och dessa eldsjälur finns utspridda lite överallt, eftersom behovet att jobba mot utanförskapet finns överallt.

En stor del av Rahims jobb i projektet i norra Biskopsgården handlar om att stärka lokala föreningar och att locka nya aktörer till stadsdelen för att göra den mer attraktiv - inte minst för just barn och unga.

Rahim växte alltså upp i Trollhättan, men år 2000 flyttade han till Göteborg för att arbeta på Astra. Han hade tidigare jobbat på Saab.

– Jag hade aldrig varit med i något elevråd eller engagerat mig i politik eller facket eftersom jag inte ens visste vad det innebar. Det var i mitt arbete inom industrin som jag fick kunskapen om vad facket var.

Och när han blev förtroendevald började Rahim förstå att det verkligen går att påverka. Engagemanget växte och i dag finns många projekt och uppdrag på den fackliga meritlistan. Bland mycket annat har Rahim jobbat i ett internationellt LO-projekt och hållit i utbildningar.

Men efter flera års fackligt heltidsarbete med inriktning på integration sökte sig så Rahim till Hyresgästförningens projekt i Biskopsgården. Efter att ha jobbat i industrin ser han det nuvarande arbetet som en stor förmån: han får jobba med människor och påverkan, och utvecklas själv och ser andra utvecklas. Varje dag.

– Innan ett möte har människor ofta fördomar, både de som kommer hit och de som bor här. I början kanske man testat varandra, och det kan bli en slags konflikt. Men ofta inser man att den andre faktiskt är rätt juste, och nästa gång man träffas är det lättare att säga hej och det blir ytterligare någonting mer av mötet, säger Rahim.

Faktarutor:

Ålder: 34

Bor: Brunnsbo

Familj: Fru och tre barn

Intressen: Film, vara med familj och vänner

Favoritplats i Göteborg: Något café där man kan sitta och iaktta människor

Rosa Parks var en dam som 1955 klev på en buss i Amerika. Hon satte sig på ett säte reserverat för vita, och arresterades och bötfälldes. Martin Luther King Jr startade en framgångsrik bojkott mot bussbolaget och Rosa Parks blev så en symbol för medborgarrättsrörelsen.

